

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 15 februari 2008 – Copad SA mot 1. Christian Dior couture SA, 2. Vincent Gladel, i egenskap av konkursförvaltare för Société industrielle de lingerie (SIL), 3. Société industrielle de lingerie (SIL)

(Mål C-59/08)

(2008/C 92/37)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation (Frankrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Copad SA

Motparter: 1. Christian Dior couture SA, 2. Vincent Gladel, i egenskap av konkursförvaltare för Société industrielle de lingerie (SIL), 3. Société industrielle de lingerie (SIL)

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artikel 8.2 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar⁽¹⁾ tolkas på så sätt att innehavaren av ett varumärke kan åberopa de till varumärket knutna rättigheterna gentemot en licenstagare som överträder en bestämmelse i licensavtalet som, av hänsyn till varumärkets anseende, innehåller ett förbud mot överlåtelse till försäljare av realisationsvaror?
- 2) Skall artikel 7.1 i det ovannämnda direktivet tolkas så, att varor som en licenstagare för ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet under ett varumärke i strid med en bestämmelse i licensavtalet som, av hänsyn till varumärkets anseende, innehåller ett förbud mot överlåtelse till försäljare av realisationsvaror, skall anses ha förts ut på marknaden utan varumärkesinnehavarens samtycke?
- 3) Kan varumärkesinnehavaren, vid nekande svar, med stöd av artikel 7.2 i samma direktiv åberopa en sådan bestämmelse för att motsätta sig fortsatt marknadsföring av varorna?

⁽¹⁾ EGT 1989, L 40, s. 1.

Talan väckt den 18 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-61/08)

(2008/C 92/38)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Zavvos och H. Støvlbæk)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget om upprättandet av europeiska gemenskapen och, särskilt artiklarna 43 och 45 i EG-fördraget och rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier⁽¹⁾, genom att ha antagit och låtit artikel 19.1 i Kodika Zymvolaiografon (notariatslagen) (lag 2830/2000) vara i kraft,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. De grekiska myndigheterna gör gällande att en notaries verksamhet inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 43 EG, eftersom den omfattas av tillämpningsområdet för artikel 45 EG. Dessa myndigheter framhåller den omständigheten att en notarie i sin egenskap av statstjänsteman innebär att i laga form utfärdade handlingar ges större bevisvärde och större betydelse vid verkställighet, motsvarande vad som gäller beträffande domstolsavgöranden, genom att en statlig sigillstämpel används, och den omständigheten att en notarie i sin egenskap av rättsskipande organ ger juridisk rådgivning och bedriver liknande verksamhet. Dessutom gör de grekiska myndigheterna gällande territorialitetsprincipen som innebär att en grekisk notarie inte har rätt att etablera sig i ett annat geografiskt område.
2. Kommissionen gör gällande att artikel 43 EG utgör en av de grundläggande bestämmelserna för gemenskapen och att den är direkt tillämplig i medlemsstaterna efter det att övergångsperioden löpt ut. Syftet med denna artikel är att säkerställa att varje medborgare i en medlemsstat som etablerar sig i en annan medlemsstat, även om det endast är fråga om en icke-permanent bostad, skall behandlas på samma sätt som den statens egna medborgare vid utövandet av yrkesverksamhet och artikeln innebär förbud mot all diskriminering på grund av nationalitet i nationell lagstiftning.
3. Undantag från etableringsfriheten som följer av artikel 45 första stycket EG skall vara begränsade till att avse verksamhet som i sig "är direkt och specifikt förenad med utövande av offentlig makt". Enligt kommissionen är inga av de egenskaper eller verksamheter som görs gällande av de grekiska myndigheterna direkt och specifikt förenade med utövande av offentlig makt i den mening som avses i EG-domstolens rättspraxis och de kan således inte motivera villkoret avseende nationalitet.